

Svým druhým důvodem navrhovatelka uplatňuje, že Soud prvního stupně porušil pojem výhody, jelikož odmítl provést celkovou analýzu všech ustanovení upravených odchylným daňovým režimem. Tato úprava, která byla zavedena zákonem č. 90-568, totiž předvídá dva druhy zvláštního zdanění, a to „paušální zdanění“ za roky 1991 až 1993, které mělo za následek nadměrné zdanění navrhovatelky ve srovnání se všeobecnou právní úpravou, a zdanění podle všeobecné právní úpravy za roky 1994 až 2002, které bylo pro navrhovatelku z daňového hlediska výhodné. Soud prvního stupně se několikrát dopustil nesprávného právního posouzení tím, že za obě dotčená období odmítl porovnat účinky odchylné daňové úpravy jako celku se všeobecnou právní úpravou.

Ve svém třetím důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelka tvrdí, že byla porušena zásada ochrany legitimního očekávání, jelikož Soud prvního stupně odmítl zohlednit, že skutečnost, že se Komise ve svém rozhodnutí ze dne 8. února 2005, které se týkalo společnosti La Poste, nevyjádřila k zavedené daňové úpravě, mohla vést k tomu, že se navrhovatelka spoléhala na soulad dotčených opatření z hlediska pravidel upravujících státní podpory. Soud prvního stupně navíc nezohlednil určité výjimečné okolnosti, které s touto věcí souvisejí, a které odůvodňují uplatnění zásady ochrany legitimního očekávání.

Ve čtvrtém důvodu kasačního opravného prostředku France Télécom napadá nedostatečné odůvodnění rozsudku, jelikož Soud prvního stupně v odpovědi na její argumenty k porušení zásady promlčení režimu podpor nahradil své vlastní odůvodnění odůvodněním Komise. Desetiletá promlčecí lhůta upravená v čl. 15 odst. 1 nařízení (ES) č. 659/1999⁽¹⁾ měla začít běžet od 2. července 1990, tedy data, kdy zákon č. 90-568 upravil dotčený daňový režim, a nikoli od data, kdy byla podpora příjemci skutečně poskytnuta.

V pátém a posledním důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelka uvádí, že se Soud prvního stupně dopustil nesprávného právního posouzení tím, že rozhodl, že Komise může, aniž by porušila zásadu právní jistoty, kvantifikovat podporu na základě „rozpětí“ a nařídít její vrácení, i když nebylo možné určit skutečnou výhodu, ze které by mohla mít prospěch. Krom toho Soud prvního stupně neposoudil všechny argumenty vycházející z porušení zásady právní jistoty.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES (Úř. věst. L 83, s. 1; Zvl. vyd. 08/01, s. 339).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Conseil d'État (Belgie) dne 5. března 2010 — European Air Transport SA v. Collège d'Environnement de la Région de Bruxelles-Capitale, Région de Bruxelles-Capitale

(Věc C-120/10)

(2010/C 148/20)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Conseil d'État

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: European Air Transport SA

Žalovaní: Collège d'Environnement de la Région de Bruxelles-Capitale, Région de Bruxelles-Capitale

Předběžné otázky

- 1) Musí být pojem „provozní omezení“ uvedený v čl. 2 písm. e) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/30/ES ze dne 26. března 2002 o pravidlech a postupech pro zavedení provozních omezení ke snížení hluku na letištích Společenství⁽¹⁾ vykládán tak, že zahrnuje pravidla stanovící meze úrovně hluku měřené na zemi, které je třeba respektovat při přeletu území v blízkosti letiště a při jejichž překročení může být pachateli těchto překročení uložena sankce s tím, že letadla jsou povinna respektovat dráhy a podrobit se postupům přiletu a odletu stanoveným dalšími správními orgány, aniž by bylo zohledněno dodržování těchto mezí hluku?
- 2) Musí být čl. 2 písm. e) a čl. 4 odst. 4 též směrnice vykládány v tom smyslu, že jakékoliv „provozní omezení“ musí být „založeno na výkonu“, nebo tato ustanovení umožňují, aby jiná ustanovení týkající se ochrany životního prostředí omezila přístup na letiště v závislosti na úrovni hluku měřené na zemi, kterou je třeba respektovat při přeletu území v blízkosti letiště a při jejímž překročení může být pachateli těchto překročení uložena sankce?
- 3) Musí být čl. 4 odst. 4 též směrnice vykládán tak, že zakazuje, kromě provozních omezení výkonu, která jsou založena na hluku působeném letadlem, aby pravidla týkající se ochrany životního prostředí stanovila meze úrovně hluku měřené na zemi, které je třeba respektovat při přeletu území v blízkosti letiště?

4) Musí být čl. 6 odst. 2 téže směrnice vykládán tak, že zakazuje, aby pravidla stanovila meze úrovně hluku měřené na zemi, které je třeba respektovat při přeletu území v blízkosti letiště a při jejichž překročení může být pachateli těchto překročení uložena sankce, když tato pravidla mohou být porušena letadly, která splňují normy svazku I druhé části kapitoly 4 přílohy 16 Úmluvy o mezinárodním civilním letectví?

(¹) Úř. věst. L 85, s. 40; Zvl. vyd. 07/06; s. 96.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Oberster Gerichtshof (Rakousko) dne 8. března 2010 — Waltraud Brachner v. Pensionsversicherungsanstalt

(Věc C-123/10)

(2010/C 148/21)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Oberster Gerichtshof

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Waltraud Brachner

Žalovaná: Pensionsversicherungsanstalt

Předběžné otázky

- 1) Je třeba článek 4 směrnice Rady 79/7/EHS (¹) vykládat v tom smyslu, že se zákaz diskriminace stanovený v článku 1 této směrnice vztahuje také na systém roční valorizace důchodů, který je stanoven právem zákonného důchodového pojištění?
- 2) V případě, že bude na první předběžnou otázku odpovězeno kladně:

Je třeba článek 4 směrnice 79/7/EHS vykládat v tom smyslu, že odporuje vnitrostátnímu ustanovení o roční valorizaci důchodů, podle kterého je pro určitou skupinu příjemců minimálního důchodu stanoveno potenciálně nižší zvýšení než pro jiné příjemce důchodu, jestliže tato úprava znevýhodňuje 25 % mužů, ale až 57 % žen, které jsou příjemkyněmi důchodu, přičemž pro to neexistuje objektivní důvod?

- 3) V případě, že bude na druhou předběžnou otázku odpovězeno kladně:

Může být znevýhodnění žen, které jsou příjemkyněmi důchodu, při ročním zvyšování jejich důchodu odůvodněno dřívějším věkem, od kterého je důchod poskytován nebo delší dobou vyplácení dávek nebo skutečností, že směrná sazba pro minimální důchod stanovená právními předpisy o sociálním zabezpečení (směrná sazba vyrovnávacího příspěvku) je nepřiměřeně zvýšena, jestliže ustanovení o zabezpečení minimálního důchodu stanoveného právními předpisy o sociálním zabezpečení (vyrovnávací příspěvek) upravuje započtení ostatních vlastních příjmů příjemce důchodu a také příjmů jeho manžela, který s ním žije ve společné domácnosti, zatímco u ostatních příjemců důchodu dochází ke zvýšení důchodů bez započtení ostatních vlastních příjmů příjemce důchodu nebo příjmů jeho manžela?

(¹) Směrnice 79/7/EHS Rady ze dne 19. prosince 1978 o postupném zavedení zásady rovného zacházení pro muže a ženy v oblasti sociálního zabezpečení (Úř. věst. L 6, s. 24; Zvl. vyd. 05/01, s. 215).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná tribunal de première instance de Bruxelles (Belgie) dne 12. března 2010 — Corman SA v. Bureau d'intervention et de restitution belge (BIRB)

(Věc C-131/10)

(2010/C 148/22)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Tribunal de première instance de Bruxelles

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Corman SA

Žalovaný: Bureau d'intervention et de restitution belge (BIRB)